

מסורת הש"ס

משוח מלחמה פרק שמיני סוטה

מד.

עין משפט
נר מצוה

(א) כי כן קח. אהלי פטיו
 (ב) מ"ה. (ג) ונעל מנח.
 (ד) וקדושין פה פ"ד.
 (ה) ומוספא פ"ו.
 (ו) וקדושין פ"ו ט"ז. ומהם
 (ז) מ"ה. (ח) ונעל מנח. (ט) ונעל
 (י) מ"ה. (יא) וקדושין פ"ו.
 (יב) ונעל מנח. (יג) וקדושין פ"ו.
 (יד) וקדושין פ"ו.

תורה אור השלם

1. ומה האיש אשר אהר
 אשה ולא לקחה ירך
 וקח לביתו פן ימות
 בפלגא ואיש אהר
 דברים כ ו
 2. והוא השטרות לדרב
 אל ק"מ ואמר מי
 האיש והיא ורך הלבב
 ירך וקח לביתו ולא
 יקח את לבב אהר
 כ"ב
 3. הן בחוץ מלאכתך
 ועתה בידה לך אהר
 ובניה ביהוה
 משלי כו כו
 4. כי יקח איש אשה
 וקחה לא יבא בצבא
 ולא יעבר עליו לכל דבר
 וקח יהיה לביתו שעה
 אחת ושעה אחת
 אשר לקח דברים כו ה
 5. והיה ככלת השטרות
 לדרב אל ק"מ וקדושין
 שרי צבאות בראש
 ק"מ דברים כ ט

לעני רש"י

ור"ס ויר"ס. ח"י"ב.

מוסף רש"י

לפיכך תלחה לו התורה
 את כל אלו. לחור פל
 בית ורס ואם לבסות על
 החורים בשביל פניהם
 שיהיה שלם יבין שס
 בעלי עברה והורס חור
 אשר שנה נה את בית
 או נע כס או ארס אשה
 (דברים כ ח). מעשיהם
 וקדושין לפניהם. כי אלו
 עמדת נקם המערה
 לוקח את הטפלים והמקם
 בדברים שוב אל המלכה
 ולא מטפן. שמהלם שיהיה
 קשה וס' כ ח. לקפה
 את שוקיו. לקח רגלו
 וקדושין י"ב.

מה טופס ארבע אמות לעומתה. חכמים גורו שיהא המת מטמא
 כל הנכנס בארבע אמותיו כדי שלא ירגילו אולי טהרות ליקרב לו
 ויהא סבור שלא האהיל ויש לחוש שמה יפשוט ידו והאהיל ולא
 ארבעה: וסוף סוגא. וכן מני מנא דקין נמשנה הנשנית בינו

אמת טופס ארבע אמות לשומאה (ו) ותנא
 תונא חצר הקבר העומד בחובה פתוח והוא
 שיהו בה ארבע אמות דברי בית שמאי ב"ה
 אומרים ארבעה טפחים במה דברים אמורים
 שפתחה מלמעלה אבל פתחה מן הצד
 דברי הכל ארבע אמות כלפי לייא אדרבה
 מן הצד מיריד ונפיק מלמעלה או אפשר
 דלא מאהיל אלא במה דברים אמורים
 שפתחה מן הצד אבל פתחה מלמעלה
 ארבע אמות והני מילי חצר הקבר דמסיימא
 מוציאת אבל מת בעלמא תפיס: ימי האיש
 אשר ארש אשה כו: ת"ר אשר ארס
 אחד המארס את הכתולה ואחד המארס
 את האלמנה ואחד שומרת יבם ואפילו
 חמושה אחין ומת אחד מהם במלחמה כולן
 חוזרין לא לקח ולא לקחה יפרש לאלמנה
 לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הריוט
 ממזרת ונתניה לישראל בת ישראל לממור
 ולנתן לימא דלא רכבי יוסי הגלילי דאי
 רבי יוסי הגלילי הוא אמר דהיא ורך הלבב
 זה המתירא מעבירות שבידו אפילו תימא
 ר' יוסי הגלילי כדב"ה דאמר רבה הלעולם
 אינו חייב עד שיבעול מה טעם לא יקח
 משום לא יחלל משום הכי אינו לוקה עד
 שיבעול תנו רבנן אשר בנה אשר נטע אשר
 ארש ילימדה תורה דרך ארץ שיבנה אדם
 בית ויטע כרם ואח"כ ישא אשה ואף שלמה
 אמר בחכמתו והכן בחוץ מלאכתך ועתה
 בשדה לך אחר ובנות ביתך הכן בחוץ
 מלאכתך זה היה ועתה בשדה לך זה כרם
 אחר ובנות ביתך זו אשה ד"א הכן בחוץ
 מלאכתך זה מקרא ועתה בשדה לך זה
 משנה אחר ובנות ביתך זה גמ' ד"א הכן בחוץ
 מלאכתך זה מקרא ומשנה ועתה בשדה
 לך זה גמרא אחר ובנות ביתך אלו מעשים
 טובים ר' אליעזר בנו של ר' הגלילי אומר
 הכן בחוץ מלאכתך זה מקרא ומשנה וגמרא
 ועתה בשדה לך אלו מעשים טובים אחר
 ובנות ביתך דרוש וקבל שברי: ואלו
 שאינן חוזרין הבונה בית שער כו: תנא אם
 הוסיף בו דימוס אחד חזר: ר' אליעזר אומר
 אף הבונה בית לבנים בשרון לא היה חזר:

מאהיל על חלל הפתח: וכו' מילי כו. השתא מהדר לפרושי
 סיעמיה מהכא. מדאליטריך למיתא העומד לתוכו טהור ש"מ הני
 מילי חזר הקבר דמסיימא מחילתא דמערה לחודיה ודחזר לחודיה
 ויש היכר דכר אכל מת בעלמא המוטל באור מודו בית הלל דתפיס
 ארבע אמות מדאליטריך למיתא
 העומד לתוכו טהור דלוי בעלמא לא
 גזור למי לי לאשמעינן הכא דטהור:
 ואפי' היא לו שומרת יבם שלא
 קדשה הוא אלא מכא אחיו בזה לו:
 לקסה. מדלגא כמיב לקח מיעטא הוא
 למעוטי לקימת איסור: כדרכה.
 דאמר אין עבירה בקדושין עד
 שיבעול שיהא זעו או את האשה
 לדי חילול וממזרת ומהיה אין עבירה
 בקדושין דלא כמיב ביה לא יקח אלא
 לא יבאש ולא תחמקשין אכל אלמנה כמיב
 בה לא יקח וקמה היינו קדושין
 ואליטריך דרכה דלא תימא מקדושין
 עבד ליה איסור: סוגיניס. מן
 הגנעוים דמיב ביה ויתנס יהושע
 לחוטבי עלים (יהושע ט) והן משכנה
 אומות: ושפדס בשדס לך. ונלנה
 בשדה מלאכתך לך: גמרא. למת
 סגרא להבין נעמי המשנה והלכה
 כדברי מי: אס הסיף כו דיומוס
 אחד. שורה של אבנים או בגובה או
 עבוי מו לא היו על מכוו וקרינא
 ביה מדס'ט: שמהדין אופו. שאינו
 מתקיים: כשנוע. כשמיטה: אין לי
 אלא מדס. כמולה: אלמנה וגרושה.
 מאחר ונשאה זה: יכול אף כנס בים.
 חדש ולא מנבי יח מה שיהא נקי
 מן הכל: מתני' ויספו השוטרים.
 על דברי סבן: כשמיטה: אין לי
 לעמוד נפוסים שלא יפידוס אחיבם:
 לפיכך. שיהא זהו הירא מעבירות
 מהל המורה בנה ונטע וארס לחזר
 בגללן כדי שיהיה נקי החזרה ולא
 יבניש לומר מעבירות שבידו הוא ילא
 וחזר: ר' יוסי אומר כו. בגמרא (גי'ין
 מפש כמא פליג אדרכי יוסי הגלילי:
 ובעקבו של עס. כסופו של עס
 שעומדים שלא יחזרו אחרים
 לאחריהם לנזק: מעמידין זקופין
 מלפניהם. כדאש של זד המלחמה
 מעמידין בני ארס גבורים ממונים לך
 שאס יפול אחד מן הנלחמים יעמידוהו
 וזקופו יבנידו את אשני הנזק
 כדכריהם: (ואחריהם). ואנשים
 אחרים מאחריהם: וכשילין של
 כדול כידים. לשמור שלא ינזק.
 וכשילין כעין חזין שוקין ור"י"ש:
 שמהילת

בה א מ"י פ"ג מהל' אכל
 ה"ר פ"ג לחין ר"ה
 טו"ש י"ד פ"י שפ"ה פ"י
 ה:
 בו ב מ"י פ"ו מהל'
 טומלת פ"ו הל"ט
 וי"ש כ"ה:
 ג מ"י פ"ו מהל' מלכ"ס
 ד"ן ו:
 ד מ"י פ"ו מהל' ס' ח'
 כו ה מ"י פ"ו מהל'
 אסופו כ"ה הל"ט
 כח ו מ"י פ"ה מהל'
 דעות הל"ה:
 כ"ט ז מ"י פ"ו מהל'
 מלכ"ס ה' י"ח:
 ל ה מ"י פ"ו מהל' ו:
 ל"א ט"ו מהל' ס' הל"ד:

תנא מפני שמחדשין אותו פעמים בשבוע: ואלו שאין זזין ממקומן בנה בית חדש וחנכו וכו': תנו רבנן 'אשה
 חדשה אין לי אלא אשה חדשה אלמנה וגרושה מנין תלמוד לומר אשה מכל מקום אם כן מה ת"ל אשה
 חדשה מי שחדשה לו יצא מחזיר גרושתו שאין חדשה לו ת"ר לא יצא בצבא יכול בצבא הוא דלא
 יצא אבל יספיק מים ומזון ויתקן הדרכים תלמוד לומר ולא יעבור עליו לכל דבר יכול שאני מרבה
 אף הבונה בית ולא חנכו נטע כרם ולא חללו ארס אשה ולא לקחה ת"ל עליו עליו אי אהה מעביר
 אבל אתה מעביר על אחרים ומאחר דכתב לא יעבור לא יצא בצבא למה לי יעבור עליו בשני לאוין:
 מתני' ייספו השוטרים לדרב אל העם וגו' ר' עקיבא אומר הירא ורך הלבב כמשמעו שאינו יכול
 לעמוד בקשרי המלחמה ולראות לדרב חרב שלושה רבי יוסי הגלילי אומר הירא ורך הלבב זהו המתירא מן
 העבירות שבידו לפיכך תלחה לו התורה את כל אלו שיחזור בגללן רבי יוסי אומר אלמנה לכהן גדול
 גרושה וחלוצה לכהן הריוט ממזרת ונתניה לישראל בת ישראל לממור ולנתן הרי הוא הירא ורך הלבב
 יהיה ככלת השטרות לדרב אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם ובעקבו של עם כמעמידין זקופין
 לפניהם ואחרים מאחוריהם וכשילין של כדול בידיהן וכל המבקש לחזור הרשות בידו לקפה את שוקיו
 שתחילת